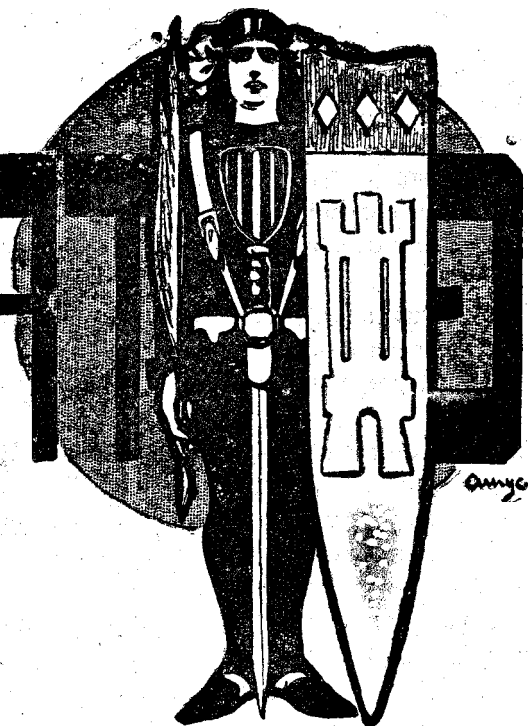

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitts y Reclams
a preus convencionals

« Setmanari català »

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

« Oficina de Farmacia y Laboratorio de análisis químico »

DE

JOSÉ ROBERT Y SOLER

* Calle Lauria, 74 *

* BARCELONA *

11 Septiembre de 1714

Historia de Catalunya

Los representantes de los tres Brazos y la Junta de gobierno del Principado estaban reunidos, á las tres de la tarde, en un estrecho recinto de la puerta de San Antonio, y decidieron que á son de clarín y en medio del fuego, de la ruína y del estruendo, saliera el pregonero de la ciudad á publicar por calles y plazas el siguiente memorable bando:

«Are, escolteu lo que 's fa sapiguer a tot el món de part dels tres excelentíssims Brassos; escoltéu el semblar dels senyors de la Junta de govern y de las personas associadas, nobles, ciutadans y oficials de guerra, tots en aquest moment en el seu puesto pera impedir que l'enemich s'interni en la ciutat.

»Ha arribat ja a tant la deplorable desdita de aquesta ciutat, ahont avuy resideix la llibertat de tot el Prímpeipat y de tota Espanya, que está exposada a arribar al últim extrém: el de veures subjecta a completa esclavitut.

»Es fa sapiguer també que 'ls Brassos, iveyent segura, certa y forsosa la esclavitut, en cumpliment de son deber y en atenció als puestos que desempenyan, *explican, declaran y* PROTESTAN DÉVANT DELS PRESENTS Y DONAN TESTIMONI ALS VENIDERS, *de haber executat las últimas exhortacions y esfuerzos, protestant de quants mals, ruinas y desolacions sobrevinguin a nostra comú y afligida patria, y del extermini de tots els honors y privilegis,* quedant esclaus, *ab els demás enganyats espanyols y tots baix la esclavitut del domini francès.*

»Es fa sapiguer, per fi, que 'ls Brassos confían y esperan que tots, com verdaders fills de la patria, *aymants de la llibertat,* acudirán, valents, als llochs que se senyalan; a fi de vertir gloriosament sa sanch y sa vida *per son rey, per son honor, per la patria y per la* LLIBERTAT DE TOTA ESPANYA, entenent que, si després d'una hora de publicat aquest

pregó no compareix gent bastanta pera la citada empresa, allavors será precis tocar «llamada» y demanar capitulació als enemichs, avans no arribi la nit, pera no exposar a la ciutat a saqueig general y lamentable ruína.

»Y pera que sigui notori a tots, es mana publicar aquest band en veu alta, clara y inteligible, per tots els carrers y plassas de aquesta ciutat.

»Donat a casa de la excelentíssima ciutat, resident en el portal de Sant Antoni, presents dits excelentíssims senyors y personas associadas, el día 11 de Septiembre, a las tres de la tarda, de l'any 1714».

Tal es el bando memorable, de testimonio para los presentes y de apelación á la historia, que los defensores de la ciudad mandaron publicar sobre las ruínas humeantes, hecho de verdadera y notoria sublimidad.

VICTOR BALAGUER

El primer crit

El cap cot, torva la mirada y apoyat el colze sobre un de aquells xuxos primitius que, temps a venir, tan varen servir als almogavers, resta Mandoni contemplant las runas de aquell poble que va dirse Atanagria. Parets esquerdadas, tronchs mitj cremats y cossos carbonisats fumejan encare: és el retrat que a son pas deixa Ney Escipió, l'amich seu, el vencedor romá, el foragitador dels cartaginesos.

Sobre un munt més alt que 'ls altres, edificat apropiat, descolla una antena de ahont penjà un home. Acostemshi. Es Amosit, el régul de avans, l'instrument de la impotencia de Asdrúbal.

Tot és quietut. Aquest silenci precursor de la tempesta regna entorn de Mandoni y sos amichs.

Un sospir, semblant al xiulet de serp, surt de aquells pits al veure sa petitesa. Mes no se arredran: aquell poble no comprén la vida sense la llibertat, y lo que té davant és l'espill del pervindre.

Mandoni aixeca el cap. Dirigeix la vista a la antena, allarga la dreta senyalant Ausa destruïda també,

y ab veu sorda y amenassadora crida: — ¡Serem venjats!

Posan la dreta sos amichs sobre la seva y queda fet el jurament.

Trista fou la jornada. Esmaperdut y assedegat arribá Mandoni, acompanyat dels amichs, a casa de son germá. Al crit de alegría d'Indibil respón el sospir de dolor de aquell héroe que li fa mal recordar lo que ha vist. A l'abrás de joia, retorna un gemench de angouxa.

—¿Qué té mon germá, que tant se apena?—pregunta el parent del cónsul de Cartago.

—Ploréu, germá, y deixéu que vostras llágrimas corrin fins assecar las fonts. Quan no quedi una engruna de sentiment, esmoléu las armas, puntejéu las sagetas y cridéu venjansa.

—Ofensa hi haurá, que aixís parléu.

—Més que ofensa. Escoltéu: El nostre poble, ab els ulls espurnejants de rabia, ha vist desapareixer, enrunadas, dugus vilas. L'Ausa y l'Atanagria, plenas de vida ahir, avuy no existeixén. L'ambició de aquest tigre romá necessitava sumissió y nó amistat, esclavitut y nó correspondencia; y al obrirli las portas, al ajudarlo en sas empresas, al convertirnos en fidels aliats, respón ab crits de dominació, ab desitjos d'imperi. El poble calla y espera que nosaltres enrahoném. Desde Ampurias a Betulia, de Cartago Vella a Ilerda, resian las armas a punt de lluyta. ¿Quán penséu anar a buscar el llop a sa cova?

—¡Ara mateix!—exclama ab ràbia reconcentrada Indibil; y sortint a ple camp, al dirigir sas miradas als pobles destruïts, udola més que crida:

—¡Descanséu en pau; que ni Roma m'enviará tants homes com jo necesito pera venjarme, ni els torments serán prous pe ra castigarlos. Sobre las runas fumejantas edificaré dlos pobles que, com monuments, recordarán als que van morir per la llibertat de sa Patria!...

* * *

Avuy sobre aquellas despullas, sobre las runas de las antigas ciutats d'Atanagria y d'Ausa, se aixecan Manresa y Vich.

Tal fou el primer crit d' independencia catalana.

A. C.

Sitges, 1907.

Festa de l'Arbre Fruyter

Discurs del Sr. Bertrán y Musitu

Excm. Sr.; Sitgetàns:

¿No és veritat que no voléu que sigui aquesta festa una manifestació de fórmulas serias, encarcaradas, empipadoras, propies de pensadors de secà, de regeneradors que no riuen, de *sabis de Vilatrista*, com diria nostre Rusiñol?

¿No és veritat que voléu, donchs, que, de aquesta festa, servem tots, ab el recort viu de sa inimitable harmonia, de aquest cel y de aquest mar, de aquestas noyas hermosas y rialleras, una *llissó* que ho sigui per la nostra vida, una *lley* constant per la nostra conducta, un *convenciment* per la nostra rassa: llissó, lley, convenciment suaument ensenyats ab alegria y art, influits de que la vida y prosperitat dels pobles viu agermanada a la vida y prosperitat de las societats dels arbres?

Si el vostre fi era inspirarnos a tots l'amor al arbre fruyter y als boscos, al convenciment de la missió essencial que aquestas societats vegetals jogan per la naturalesa y en la vida de las societats humanas, ¿no és veritat, amichs y companys, els que heu vingut a honrar aquesta festa, que al venir a n'aquest niu de gavinas frescas, elegants y hermosas, que al venir a Sitges, que al venir a visitar aquest temple del nostre renaixement artístich, literari y polítich, veniu a rebre una llissó de quins són els nostres debers, y que ara, ab la impressió d'aquesta festa, habeu fet jurament de complirlos?

Ni el vostre temperament, ni els vostres desitjos, ni la forma artística ab que l'habeu vestida, ni la presència del representant del Govern,—a qui no vuy produir ni la més petita molestia,—permeten que jo aprofiti el dia de avuy pera fuetejar la conducta dels governs de la centralisació, que tenen abandonada tota aquella part en que l'administració pública deu intervenir: en la defensa dels interessos de l'Agricultura, que són els de la Patria; tant més quant tots desitjem que l'representant del Govern sols s'endugui de la nostra Sitges impressions agradosas y delicadas, per que ab ell y son Govern perduri el desitj de començar-se ab el nostre poble, de sentir els batechs de la seva anima, y aixis convenceu de que els governants volen regirlos segons sas propies indicacions, per que en els uns y en els altres neixi la deguda harmonia, sense la qual totas las disciplinas són impossibles, tots els poders, totas las dinastias, usurpadoras; tots els Governos, despòtichs.

Res, donchs, de instrucció y educació agraria; res de crèdit territorial; res de foment de interesos agraris; res de protecció a la economia agraria...

Diuhen que tenim els Governos que 'ns mereixem. Déixem tot aixó; parlém de nosaltres:

L'home, tan petit com és, en la immensitat de la terra, té la forsa pera produir la estepa, l'herm, el desert; y l'home, per la seva propia obra, deixa sens ombra las montanyas, sense aygua las valls, las terras sense verdura: l'home nega la vida a las generacions que venen. Per aixó deya Chateaubriand que «per tot ahont els arbres han desaparegut, l'home ha sigut castigat per la seva propia imprevisió.»

Lley fatal é inexorable que presideix la vida de tots els pobles: ab la destrucció dels boscos, la desaparició de l'aygua; ab la desaparició de l'aygua y dels boscos, la desaparició del poble.

Jo recordo haver llegit en el «Viatje a Orient» de En Lamartine unas paraulas tristas, imprésio fonda y sentida de las ciutats hermosas, de las ciutats estats, de las ciutats de la Grecia: «Aquesta terra de rocám y pedras, no és més que la mortalla de un poble: sembla un vell sepulcre despullat de la ossamenta. ¿Ahont és la bellesa de las ciutats elenas?» Y quan Lamartine visita Jerusalem, vos diu si Jerusalem la podeu visitar, per que visiteu un sepulcre y és en sí mateixa la tomba de un poble, una tomba sense *chiprems*, sense inscripcions, sense monuments, en una terra envolta de silenci y d'esterilitat.

Ja el clàssich castellá escribia sobre las runas de Itálica: «Estos, Fabio, ¡ay, dolor! que ves ahora—campos de soledad, mustio collado,—fueron un tiempo Itálica famosa»; y és que las moltas *itálicas* que podrian senyalar-se varen esser víctimas del seu propi

suicidi, acabant ab els boscos, y ab ells ab l'aygua, y ab ells ab la vida...

No cal anar a la historia dels pobles ni sortir de Espanya. Sobre nosaltres pesa també, com sobre las ciutats gregas, com sobre Jerusalem, com sobre Itálica, la sentència de mort, si no esmenem nostra conducta:

Un riu, avuy torrent, de la comarca vilanovina, fertilisaria una gran part de aquesta terra, si no fos herma y pelada, per la insensatesa, tota la seva conca hidràulica.

Un altre, destrossa la plana hermosa del Baix Llobregat a cada avingunda; y mentres no 's torni en las concas altas a la repoblació dels arbres, veurém passar a confondres ab el mar las nostras terras, per la feconditat y la riquesa desaprovechadas.

Y tenim entre nosaltres,—no pas, per no esser el nostre, menys volgut y estimat,—el poble de Castilla qu' está en ple període de desaparició, per que se ha convertit en regió d'estepas, sense un arbre, y els frets gelan las cullitas y el sol de istiu las crema.

Si és l'home l'causant de tanta miseria, de la propia desaparició del poble, eduquemlo, y que l'mestre y l'infant aprenguin a estimar l'arbre, pera que las generacions que pujan compreguin la missió social que representa. Aprenguem dels Estats Units, seguim a la Fransa, a la que sempre imitem en lo dolent. Eduquemlo y imitem al gran Viñas, que personalment denuncia a qui falta al respecte de la propietat; eduquemlo, fins a lograr lo que a Bélgica, al Luxemburg y a la Lorena, en que l'arbre fruyter és plantat a las carreteras; y, com aquets punts, entrém a la campanya hidràulica sense afegirhi una política forestal y una colonisació interior ab l'únich objecte de omplir de páginas mortas per la realitat el «Diario Oficial» ó «La Gaceta».

Y si és l'arbre el principi de la vida dels pobles, tornemlo a fer Deu, y si vos sembla mass clerical, femlo símbol, y que ho sia la branca de llaurer pera coronar el front dels nostres genis; que l'arbre de las fullas d'esmeragda y del fruyt de or simbolisi la puresa de las nostra rassa y la virginitat de las nostras donzellas en la flor blanca del taronger; qu'en las nostras tristesas cantem la cansó del sálzer, com Desdémona en son lilit de mort, víctima ignoscenta de la gelosia de Otelo; sota las brancas de l'alzina fem sempre justicia: fent, ab Rouget de l'Isle, d'un arbre el símbol de la Llibertat y ben alt jurém estimarla, y que, viva en nosaltres, aprenguem la difícil ciencia de practicarla, pera que no sigui el crit de angunia de las minorias trepitjadas, sino la lley inexorable de las majorias triomfants; y femne del roure l'arbre de la Patria, qu'ell representi la fortaleza y la perpetuitat del nostre poble, y ab el bardo de la Basconia cantem, en el Guernica:

«Escampa per la terra
de ton brancám el fruyt.
¡Sías sempre adorat,
oh, arbre benedit!».

Administració municipal

Compte detallat de las especies entradas en aquesta vila durant el mes de Juliol de 1907, ab l'import dels drets de Consúms y Escorxador:

	ARTICLES		IMPORT
	Kils.-Lits.	Ptas.	
Carns de bestia boví, llaner y cabrer, Consúms y Escorxador.	9863	1461'20	
Tocino, Consúms y Escorxador.	(conv.)	679'10	
Oli de totas menas	4950	792'00	
Vins de totas menas	24185	806'16	
Arrós, sigróns y sas farinas	2130	47'71	
Grans, llegums secas y sas idem.	4620	18'48	
Sabó dur y tou	3666	513'24	
Carbó vegetal	15600	62'40	
Alcohols, ayguardents y licors	(conv.)	17'50	
Recaudació diaria del Fielato	—	354'77	
Diferencia per pesos y midas	—	—	
Sal	460	11'50	
Convenis d'extra radis	—	125'00	
Convenis de vi tint y generos	—	15'00	
Total		4904'06	

Sitges, 31 de Juliol de 1907. — El President de la Comissió de Hisenda, B. Misas.

Mercat Municipal de Sitges

Recaudació obtinguda durant el mes de Juliol 1907

Arbitri-puestos venta y virám . 478'50 ptas.

Sitges, 31 Juliol de 1907. — El concejal-administrador, B. Cabonell y Planas.

Escorxador Municipal de Sitges

Caps de bestia sacrificats durant el Juliol de 1907

Novillos, 0; Badellas, 53; moltóns, 77; crestóns, 154; cabrits, 76; ovellas, 25; xays, 3; tocinos, 00 a la vila. — Total, 388.

Sitges, 31 de Juliol de 1907. — L'Inspector-veterinari, J. Folch.

Registre Civil de Sitges

Matrimonis, naixements y defuncions que se han registrat durant l'últim mes de Juny

Matrimonis

Joan Adrades Zapata ab Josepfa Sánchez Montero, y Climent Capdevila Hill ab Matilde Fuster Rovira. — Total, 2.

Naixements

Joan Sarret Ferret, fill de Bonaventura y de Feliciano; Joseph Mirabent Magrans, de Joseph y de Rita; Pere Forment Plana, de Miquel y de Sebastiana; Ferrán Carrasco Molas, de Ferrán y de Vicenta; Joseph Ferrando Martínez, de Joseph y de Rosa; Amadeu Vidal Pons, de Amadeu y de Rita; Alfons Mustieles Cirac, de Agustí y de María; Magdalena Escapa Capdet, de Rafael y de Dolors; Joan Milá Planas, de Joseph y de Salvadora; y N. Farre-ras Selva, de Antón y de Salvadora. — Total, 10.

Defuncions

Francisca Comas Manius, 72 anys, casada; Joana García Guardiola, 11 mesos; Celestina Pascual Catalán, 20 mesos, y Eusebi Bayot Suñé, 2 mesos. — Total, 4.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 5

Presidintla el Sr. Batlle, va celebrarse de segona convocatoria, assistinthi els regidors Srs. Misas, Marsal, Dalmau, Carbonell Mussóns, Olivella, Guillot y Carbonell Planas, que, després de aprobada l'acta de la sessió anterior, acordaren:

Aprobar un dictamen de la Comissió permanent de Hisenda sobre un compte de 280 ptas. reclamat per don Cassimir Llop. De aquest dictamen, per la seva importancia, en donarém compte detallat en nostre número prop-vinent;

Exposar al públich per vuyt dias els comptes dels fet-tetjos de la passada Festa Major, pera que puguin esser examinats y presentar observacions;

Quedar enterat de que la recaudació per Consúms y arbitri d'Escorxador en Agost últim ha importat pessetas 4.667'15;

Aprobar el nomenament fet per l'Arcalde a favor de Secretari pera anar com representant del Municipi a la reunió de pobles del Partit celebrada a Vilanova y Geltrú el dia 4 de l'actual pera l'examen, discussió y aprobació del pressupost ordinari de gastos de presóns pera 1908 haventse fet el nomenament per l'Arcaldia a reserva de donar compte al Ajuntament, per que aquest no celebrés sessió y estava assenyalada la reunió pera l'endemà;

Quedar enterat del compliment del comés de dit representant en la expressada reunió de Vilanova;

Aprobar els comptes de socors a pobres tranzeunts y premis a matadors de animals danyosos en Agost últim, que pujan a 17 y 7'50 ptas. respectivament;

Aprobar varis comptes de jornals llimpiesa, banderas, reparació del rellotge públich y urbanisació y emplaçament de la estatua del Dr. Robert, importants en juny 702 pessetas;

Aprobar el compte del enllumenat públich del mes de Juliol últim, important 411'73 pessetas;

Aprobar la distribució y inversió de fondos pera el present mes.

Es doná compte de cinch instancias suscritas per don Cristófol Rubirosa, D. Alfons Gallart, D. Antón Farreras, D. Alfons Muñoz y D. Serafi Santos, solicitant la plassa de agutzil vacant per la defunció de D. Joan Pascual Estalella. El Sr. Guillot digué que ii consta que un vehí de aquesta vila ha dirigit una instancia al Ministeri de la Guerra demanant que se ordni a l'Arcaldia anuncihi la plassa vacant en el «Butlletí Oficial» als efectes de la lley anomenada de Sargentos. L'Arcalde contestá que no es tractava de infringir la lley, per lo que siguent necessari altre agutzil pera que l'servey marxi millor, cap obstacle se oposava a que l'Ajuntament el nomenés ab caràcter interí.

Verificada la votació nominal, donà el resultat que se expressa a continuació:

D. Alfons Gallart Ramón, cinch vots; dels Srs. Carbonell Planas, Olivella, Carbonell Mussóns, Marsal y el senyor President.

D. Antón Farreras, un vot; del Sr. Dalmau.

El Sr. Guillot va abstenir-se de votar, encare que se li llegí l'art. 99 de la lley municipal, que no permet abstenir-se.

Y després d'explicar el seu vot el Sr. Marsal, va aixecarse la sessió.

Avans de donarse compte del assumpto del agutzil, el Sr. Misas, ab la venia del President, va retirar-se de la sessió, per tenir de anar a Vilanova.

*por cuyo motivo,
como es natural
y a todos ustedes
les pasará igual,
estamos contentos
los socios de allí,
porque nos conviene
huéspedes así,
y yo más que nadie
me encuentro gozoso,
satisfecho, alegre,
y un si es orgulloso,
por lo que desde ahora
sólo tendré a bien
saludar muy serio,
y según a quien.*

Suscripció popular

pera contribuir als gastos de la Festa del
Arbre Fruyter de Sitges

	Pessetas
Francisco Batlle Gené.	100'00
Rafael Llopart.	100
Antonio Serra.	100
José Batlló.	50
Carlos Vidal Dimas.	50
Bartolomé Carbonell Mussóns.	50
Rosa Amell Vda. de Torralbas.	30
Enrique Morera.	25
Pedro J. de Sotolongo.	25
José Trias.	25
Joaquín Vilanova.	25
Ricardo Mas.	25
Buenaventura Blay.	25
Cayetano Vidal Dimas.	25
Pedro Farrán.	25
Manuel Garriga Nogués.	25
Família Querol.	20
Juan Ramón Benaprés.	20
Pedro Catasús (hijo).	15
Francisco Robert.	15
Concha Mestres Vda. de Robert.	15
Juan Tarrida.	15
Pedro Carreras.	15
Juan Mir.	10
José Ferrer Catasús.	10
Francisco Mir.	10
Bernardo Fernández.	10
Francisco Fontanals.	10
Salvador Negrevermis.	10
Antonio Llopis.	10
Vda. de Carpintero.	10
Manuel Moliné.	10
Luis Escayola.	10
José Barnet.	10
Pablo Anguela.	10
Miguel Vidal Dimas.	10
Luis Andreu.	10
Federico Camps.	10
Manuel Llopis.	10
Antonio Robert Rodríguez.	10
Alfonso M. ^a Ubach.	10
Victor Soley.	10
Nicolás de Ferrater.	10

Suma y seguir.

1,020'00

*Con lo que sobre el azúcar
el Gobierno ya ha acordado,
lo que para ellos es dulce
y para el país amargo,
se dice que la diabetes
es un mal de contrabando,
y yo que tengo un principio
de ese mal hace tres años
con razón me estoy temiendo
que el día menos pensado
me pesque un carabinero,
me opere sin gran trabajo,
y me metan en presidio
cómo quien lleva tabaco.
Lo que no creo que es justo
pues mi mal lo tengo hace años
y en la Dirección de Aduanas
ya debe estar registrado,
y si quieren se lo cedo
al secretario del ramo.
Todos menos que me digan
que yo llevo contrabando!*

LICENCIADO VIDRIERA

NOVAS

Ahir, divendres, va visitar la nostra vila l'Excelentíssim Sr. Governador Civil de la Provincia, D. Angel Ossorio y Gallardo, acompanyat de sa distingida esposa; hostatjant-se a casa el seu amic particular D. Emili Vidal y Ribas.

Encare que la visita tenia merament caràcter particular, tan prompte com el Sr. Alcalde tingué noticia de l'arribada dels esmentats hostes, passà a saludar-los, posant a la seva disposició un empleat municipal.

El Sr. Ossorio y la seva senyora visitaren el sant Hospital, el Cau Ferrat, la Casa de la Vila, el Santuari del Vinyet y altres llocs de la població, fent cap, a la cayguda de la tarda, al «Pabelló de Mar», ahont, com de costum, se improvisà una reunió molt animada.

En ella hi prengueren part activa els esmentats hostes, ballant un rigodón ab la Sra. Vidal y Ribas, de Mir y el seu senyor pare, respectivament, acompanyats de bon nombre de senyors casats de aquella Societat.

Las agraciadas senyoretas Guillermina y Elisa Jordi cantaren y tocaren el piano com ellas saben ferho, y, per fi, a prechs de varis concorrents, el aventatjat concertista En Ferrán Vía interpretà ab aquell instrument una difícilíssima composició que fou aplaudida ab deliri.

En conjunt resultà una vetllada, encare que improvisada, sumament agradable; la qual va durar fins poch moments avans de l'expres de Valencia,

en quin tren el Sr. Governador y la seva senyora retornaren a la capital, essent despedits per gran nombre de distingidas families.

Pera avuy, dissapte, al vespre, y pera demà a las quatre de la tarda y a dos quarts de deu de la nit, se anuncian en el «Prado Suburense» variadas sessions de cinematògraf, en las quals s' exhibiran películas de verdadera novetat.

Segons atenta circular que hem rebut dels interessats, per venciment d' escriptura queda disolta la societat mercantil qu' en la plassa de Santiago de Cuba girava baix la rahó social de Magrans y Primo, havent-se fet carrech dels crèdits actiu y passiu, pera continuar el negoci de calsat, sombreria, camiseria y perfumeria una nova societat que girarà baix la firma de «Ferrer y C.^a», siguentne gerents els Srs. D. Agustí Ferrer Magrans, D. Manel Magrans Magrans y D. Joan Oristell Corominas, a quins desitjem molta sort y prosperitat.

Profonda pena ha produït en aquesta vila, ab moltes families de la qual estava emparentada, la trista nova de haber mort a Barcelona, en la matinal del dijous prop-passat, la distingida senyora D.ª Carmen Tasis Santanach, quin enterro, verificat al endemà, fou una prova evident de las innombrables simpatias qu' en vida comptava la finada.

Al seu desconsolat espós, nostre amic D. Manel Tasis, y demés familia, enviém desde aquestas columnas la expressió del nostre més sentit condol per la pena que ab tal motiu els afligeix.

En la iglesia parroquial, aquest matí han contractat matrimoni nostres apreciats amichs y compatricis el jove Isidro Milà y Planas y la simpática senyoreta María del Vinyet Milà y Arrufat.

Desitjem a la novella parella tota mena de venturas y una eterna lluna de mel.

Desde 'l dilluns passat, día 2 de Septiembre, ha quedat obert el nou curs escolar en el Colegi del Sagrat Cor de Jesús qu' en aquesta vila dirigeixen els Germans Maristas.

No obstant, els que desitjin matricular-se com a nous alumnes, poden ferho quan els vingui bé.

Acompanyat de la seva distingida esposa, el dijous estigué en aquesta vila, passanthi tot el día y hostatjant-se a casa el seu cunyat D. Manel Vidal y Cuadras, nostre distingit y apreciat amic el diputat per aquest Districte, D. Joseph Bertran y Musitu, a qui tinguem el gust de saludar.

Aquesta setmana, ab motiu d' haber-se acabat el periodo de veda, han sigut molts els paisans que se han dedicat al agradable sport de la cassa, encare que no corresponent el resultat als seus bons desitjos.

Avuy en el tren de tres quarts de vuyt, procedent de Barcelona, ha arribat a aquesta vila el coro «El Alba», al que han anat a rebre a la Estació «La Unió Sitgetana» ab son penó y las bandes de música d' «El Retiro» y «Solidaritat musical».

Seguidament, al só de un ayro pas doble, la comitiva se ha dirigit a saludar al senyor Alcalde, devant quin domicili, baix la experta batuta del Mre. Sr. Bartolí, els coristas han entonat ab molt de gust «Salut als cantors», obtenint molts y merescuts aplausos.

Al tancar aquesta edició «L' Alba de Barcelona» es troba en el Teatre del Retiro prenent part en la vetllada benéfica que s' hi celebra, organizada per la simpática societat coral «La Unió Sitgetana», de quina festa en parlarem en el número vinent.

Ab el títol de *Catalunya Nova* ha comensat a veure la llum pública a Tarragona un nou setmanari defensor de las idees democráticas nacionalistas, ab el que ab molt de gust deixem establert el cambi.

De aquí y de... allá

*El viernes pasado,
querido lector,
vino a visitarnos
el Gobernador.
Se dice que vino
a pasar el día,
se dice que vino
por la Malvasta,
que vino a los baños
que son de primera,
que vino a hacer musclos
y a ver la Bufera,
pero esto no es cierto
pues me consta a mí
que ese personaje
solo vino aquí
a dar una vuelta
por la población
y bailar dos piezas
en el Pabellón;*

WERTHEIM

Máquinas para cusir, brodar y fer mitja
¡A plassos y al comptat!

Única casa concessionaria en
tut Espanya para vender las

Máquinas nueva JONES

para calsat, representantla a
SITGES: D. Francisco Tort: Sant Pau, 1

